

ת"פ 49358/06/20 - מדינת ישראל נגד אמיר עגלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 49358-06-20 מדינת ישראל נ' עגלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר עגלוני

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ביום 22.11.20, במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, בכתב אישום מתוקן ממנו עולה כי ביום 11.3.20, יחד עם שניים נוספים, קשר קשר לביצוע פשע וגנב רכב.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום האירוע הגיעו שלושה לאור יהודה ברכב בו נהג הנאשם, אז פרצו השלושה אל הרכב, הנאשם נהג ברכבו למעבר רנטיס כשאחריו נוסעים השניים ברכב הגנוב, שם נתפסו ונעצרו.

על פי הסדר הטיעון נשלח הנאשם לתסקיר שירות המבחן וכן הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות שמצאה אותו כשיר לריצוי מאסר בהן.

תסקיר שירות המבחן:

מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 21 בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי, אף שהוא בעל עבר תעבורתי שחלקו רלבנטי, מזמן היותו קטין.

הנאשם עובד בעבודה קבועה בעסק משפחתי, נישא לאחרונה, בן למשפחה "טובה".

הנאשם היה עצור 37 ימים בגין עבירותיו, 4 חודשים במעצר בית מלא ולאחר מכן בתנאים מגבילים עד עצם היום הזה.

שירות המבחן איבחן כי הנאשם ביצע עבירותיו על רקע של התחברות לחברה שולית, תוך בחינת המותר והאסור בשלב חיפוש וגיבוש מאוחר של זהותו העצמית.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם, אשר הביע חרטה ניכרת ובושה במעשיו, מערכת ערכים חיובית בבסיסה, תמיכה משפחתית איתנה ושאיפות וכוחות לחיים נורמטיביים, כי הנאשם עבר לשלב אחר בחייו, בין היתר עת נישא, אין לו דפוסי עבריינות מושרשים, הוא מודע לחלקים הבעייתיים בהתנהגותו וההליך המשפטי כולו היה בעל משמעות ניכרת על חייו ותרם את תרומתו ההרתעתית.

נוכח כל אלה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בהן.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את חופש הקניין כערך מרכזי שנפגע, אני מקבל אבחנתה זו ומוסיף עליה גם את בטחון רכושו של הציבור ואת שלווה נפשו.

המאשימה ציינה את התכנון שקדם לעבירה, הצטיידות בכלים וביצועה בצוותא עם קטין כגורמים המחמירים את העבירות שבוצעו, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 18-24 חודשי מאסר.

נוכח לקיחת האחריות והיעדר עבר פלילי ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו גם ענישה נילוית.

המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה שהגישה.

הסנגור ציין את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, וחלקו של הנאשם בגניבה, בכך שלא היה שותף להתנעת הרכב הגנוב ולא נהג ברכב הגנוב בעצמו.

בהיות העבירה - עבירת רכוש, טען הסנגור כי מתחם העונש יכול להתחיל גם במאסר מותנה, כי הגניבה היתה פרימיטיבית ולא מתוחכמת, וכי הנאשם כבר שילם על מעשיו במעצרו הממושך ובתנאים המגבילים בהם היה נתון.

הסנגור הפנה לדברים העולים מתסקיר שירות המבחן, מהשלב החדש בחייו אליו עבר הנאשם עת נישא, ומהלקחים אותם למד הנאשם, וביקש לאמץ את המלצת השירות.

נוכח כל אלה עתר הסניגור להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות.

הנאשם עצמו הביע חרטתו לפני, סיפר כי למד את הלקח היטב וכי הוא מבין מה החוק ומה הסדר הנכונים ולא יחזור לעולם על עבירותיו.

דיון והכרעה:

שאלת המבחן שבמחלוקת בין הצדדים הינה מתחם הענישה בעבירות של גניבת רכב.

בשאלה זו נתתי דעתי וקבעתי עמדותי בת"פ 59471-08-20 (מדינת ישראל נ' אחמד חוסיין) מיום 13.2.22, ולפיה **"עמדותי היא שמתחם הענישה בעבירות של גניבת רכב צריך לנוע בין מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל..."**

תחילת קביעת מתחם הענישה אמנם בעקרון ההלימה, אלא שלא מצאתי כי (בניגוד לעבירות רבות, קשות, ונפוצות אף יותר) קיים "כלל" כלשהו המחייב כי דווקא עבירות גניבת רכב יחייבו - מבחינת ההלימה - מאסר מאחורי סורג ובריח, מבלי להמעיט כהוא זה בחומרתן, ובהתחשב במכלול האינטרסים הציבוריים הקיימים, לרבות ההרתעה הציבורית."

אף שבענייננו מדובר בנאשם צעיר, בן 21 ביום ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי, ואף כי לא השתתף בפועל, כדברי הסנגור, בנהיגת הרכב הגנוב לאחר הפריצה אליו, היה הוא שבאמצעות רכבו שלו הגיע עם שותפיו למקום גניבת הרכב, כך שמבחינת הפרמטרים ה"מחמירים" היה שותף מלא בתכנון וביצוע המזימה. רוצה לומר - ההגעה למקום לא היתה מתאפשרת לולא חלקו בעניין.

מידת הפגיעה בערך המוגן נגזרת בין היתר ממידת ה"השקעה" שנדרשה לביצוע הפגיעה, עיתים מדובר באמצעים מתוחכמים כגון מחשב רכב, עיתים בתכנון מדוקדק של העבירה, כמו במקרה דנן.

באשר ל"עושה" - הנאשם שלפני, כאמור צעיר ללא עבר פלילי. שירות המבחן הרחיב בתארו את המשפחה הנורמטיבית מתוכה יצא הנאשם, ובעיקר היותו בעל כוחות ושאיפות לחיים נורמטיביים, בכלל - ועת נישא לאחרונה - בפרט. ובמובן זה, כך שירות המבחן, הנאשם בדבריו לפני והתרשמותי שלי - הנאשם "עבר פאזה" והסיכון שישב על מעשיו הצטמצם, בין היתר גם נוכח החוויה ההרתעתית של המעצר, ההליך המשפטי והתנאים המגבילים בהם שהה לאורכו.

בהתחשב בכל אלה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

1. מאסר למשך 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. הנאשם ירצה מאסרו בעבודות שירות לפי המלצת הממונה על עבודות השירות ויתחיל ריצוין ביום 26.2.23.
2. מאסר למשך 7 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עבודות השירות, אחת העבירות בהן הורשע לפניי.
3. פסילה מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט מיד לאחר הדיון היום.
4. פסילה מהחזקת רישיון נהיגה למשך 11 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עבודות השירות - אחת העבירות בהן הורשע.
5. קנס בסך 6000 ₪, הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ויתרתה תשולם עד ליום 1.5.23.
6. פיצוי בסך 3000 ₪ לבעל הרכב רפי אלקובי, הפיצוי ישולם עד יום 1.5.23. כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.
7. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מיום סיום ריצוי עבודות השירות אחת העבירות בהן הורשע לפניי, ישלם סך 10,000 ₪. יסרב להצהיר יאסר ל 20 ימים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.